

CAMPANET

PRENSA
CORONA

publicació de l'O.C.B.

Gener - Febrer 1990 - Núm. 48
Any VII

FOTO PORTADA: JOAN ALCOVER

SUMARI

Editorial: Una nova imatge - Noticiari - Serveis Socials informa - Cartes al Director
Resum meteorològic 1989 - De jove a jove: Pere Josep Payeras - Dades escolars curs 1989-90
Sa Rua 90 - Gaby, el pallasso de la TV - Des de ca nostra: Comprau a Campanet
Entrevista: Joan Margarit, poeta i arquitecte - El Foc i Fum a Campanet
Crònica de la Tercera Edat - El BEC informa - Agenda de la Vila

CAMPANET

Revista Bimestral

Edita:

Obra Cultural Balear
Delegació de Campanet

Coordinador:

Jaume Morell Pons

Equip de redacció:

Catalina Alemany
Bartomeu Barceló
Jerònia Beltrán
Francisca Bisquerra
Joan Buades
Damià Ferrà-Ponç
Rafel Gelabert
Maria Antònia Juan
Bartomeu Martorell
Jaume Ordines
Damià Pons
Gabriel Reinés
Martina Serra
Catalina Valriu
Catalina Vilanova
Miquel Vives.

Fotografia:

Llorenç Buades
Damià Ferrà-Ponç
Pere March
Tomeu Martorell
Jaume Nadal
Damià Pons

Dibuixos:

Joan Martorell, Rafel Pons.

Impressió:

Informacions Llevant

Dipòsit Legal:

P.M. 659/1982

Domicili:

Petximo, 42
Tfn.: 51 68 54

Portada: Llorenç Buades

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Preu: 150 pessetes.

NOTA

El cost del nou sistema d'impressió de la revista i el fet que fa uns quants anys que no s'han revisat els preus ens obliga a aplicar unes noves tarifes, que són les següents:

- Subscripció per un any: 800 pts. (inclou un «Quadern de Campanet»). Si no hi ha contraordre per part de l'interessat, la subscripció es renova automàticament.

- Exemplar: 150 pts.

INCA CENTRO AUTO, S.A.

CONCESSIONARI OFICIAL

OPEL

GM

Avd. d'Alcúdia, 71
RECANVIS I TALLER: Tel. 50 50 21
VENDES: Tel. 50 34 86

INCA

Tot Gust

la tenda de moda

ADOMAR

ALTA FIDELITAT DIGITAL

JOAN MARTORELL MARTORELL
Carrer Petxino, 9 - 1º. - Tel. 51 63 62

CAMPANET

ESPECIALITAT EN MUNTATGES D'EQUIPS DE MÚSICA D'ALTA FIDELITAT DIGITAL PER: CAFÉS, PUBS, VIVENDES I COTXES DES D'UN SIMPLE ALTAVEU A L'EQUIP MÉS COMPLET DE MÚSICA. LECTORS DE COMPACT DISC, PLETINES, EQUALITZADORS, PREVIS, MESCLADORS, ETAPES DE POTÈNCIA, ALTAVEUS DE DUES I TRES VIES, BAIXOS I SUB-BAIXOS

Una nova imatge

Com podeu veure, aquest exemplar que teniu entre les mans és diferent als anteriors. Ja fa un cert temps que en parlàvem però ha estat ara quan ens hem decidit a canviar de sistema d'impressió i hem passat de l'offset a la fotocomposició. La diferència de cost entre un sistema i l'altre es compensa amb la millor qualitat que vos podrem oferir.

Pareix que era ahir i ja han passat vuit anys des de que va sortir aquell primer número de la revista, fotocopiats a Can Bohigues de Palma. Després d'uns anys de fer fotocòpies, el 1985 vàrem contactar amb els frares franciscans de Petra, que tenen la impremta offset amb la qual editen la seva publicació: «Apóstol y civilizador». El pare Salustiano Vicedo ha estat el nostre impressor durant aquests anys. Ell és una espècie d'institució entre la premsa forana. Ha sabut compaginar la feina d'imprimir moltes de les revistes dels pobles amb la seva tasca de divulgació de la figura de fra Juníper Serra, a la qual es dedica en cos i ànima. Des d'aquí li volem fer arribar el nostre agraïment per la seva col·laboració.

I encara que avui es presenti amb una nova cara, amb una nova imatge, la revista és la mateixa de sempre: oberta a tots els qui hi vulguin participar, en defensa de la nostra cultura i la nostra identitat i amb la voluntat d'informar i servir els campaneters. Després de vuit anys d'aventura, amb alts i baixos, amb defalliments i entusiasme, feim una altra passa cap endavant. Tot per continuar mereixent la vostra confiança.

Noticiari

BÚGER SOL·LICITA CONNECTAR LES SEVES AIGÜES RESIDUALS A LA DEPURADORA DE CAMPANET

L'Ajuntament de Búger ha sol·licitat al de Campanet pressupost i condicions per connectar les aigües brutes a la depuradora de Campanet. Al Ple ordinari del mes de gener s'ha acordat fixar un preu de connexió de 10 milions de pessetes, que ha de pagar l'Ajuntament de Búger, el qual a més haurà de contribuir a les despeses de manteniment de la depuradora i per això haurà de pagar cada any una quantitat proporcional a la població del seu terme municipal.

PLA D'INVERSIONS HIDRÀULIQUES

En el Ple de gener també es va acordar demanar al Consell Insular una subvenció del 75% per a la construcció d'un altre pou a sa Cova, per solventar la falta d'aigua que el poble pateix durant l'estiu. El pressupost per fer el pou que segons el projecte ha de tenir 250 metres de fondària i la instal·lació de bombes d'extracció i d'impulsió és de 12.339.324 pts. El Consell Insular ha convocat un Pla plurianual per a obres d'infraestructura hidràulica i l'Ajuntament ha demanat que la construcció del pou s'inclouï en aquest Pla.

ADHESIÓ A LA CAMPANA DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

El Govern Balear, els Consells Insulars de Mallorca, Menorca i Eivissa-Formentera i l'Ajuntament de Palma varen prendre el passat dia 18 d'octubre un acord comú, pel qual es comprometien a participar en una campanya per fomentar la normalització de la nostra llengua. Com a primera mesura, aquestes institucions s'han dirigit, a través de la Sra. Aina Moll, coordinadora de la campanya, a tots els ajuntaments de les Balears perquè s'adheresquin a aquesta iniciativa. L'Ajuntament de Campanet s'hi va adherir amb els vots a favor dels regidors del PSM i del PSOE i amb l'abstenció del Partit Popular. El regidor Jaume Socias va defensar l'abstenció dient que la campanya era d'«anormalització» en lloc de «normalització».

CAMPIONAT DE TRUC

A la Llar de la Tercera Edat es va disputar la fase comarcal del III Gran Torneig de les Balears de Truc, patrocinat pel Consell Insular de Mallorca. Era divendres dia 2 de febrer i durant tota la competició hi va haver molts d'espectadors i molt d'ambient, com destaca Lluís Mª Segura, l'organitzador, en la pàgina que dediquen els diaris «Balears» i «Última Hora» al torneig de truc.

Aquesta vegada els campaneters no repetiren l'èxit de l'any passat, quan en Joan Portell i en Bernadi Reet varen esser els guanyadors absoluts del Campionat. Enguany, participaven en aquesta fase comarcal les dues parelles guanyadores al bar de la tercera edat: la formada per en Pere Socies Crespí «des Forn Nou» i en Pere Palou Pericàs «Joliana», que quedaren com a campions locals, i la d'en Santiago Candel Aparicio i en Llorenç Gual Solivelles «de can Bessó», de Moscarí, que foren els subcampions locals. Les parelles que participaven representant el Bar dels Germans March eren en Guillem Socies Pol «Carter» i en Tomeu Palou Bennàsser «Garbull», per una banda, i en Jaume Rayó Pol i en Francesc Pons Femenia «Pontet», per l'altra.

La parella guanyadora fou la d'en Felip Martorell Mateu i en Joan Amengual Català, que s'havien classificat al Bar Recreatiu de Selva. A la final s'enfrontaren amb Jaume Sastre i Pere Socies, de Caimari. El batle de Campanet els va entregar els quatre trofeus que hi aportava l'Ajuntament.

Ja ho hem dit, els campaneters no han fet enguany tan bon paper com l'any passat però, tanmateix, hem de destacar sobretot l'ambient i l'expectació que ha creat al nostre poble aquest Torneig de Truc.

PETICIÓ D'UNA SALA ESCOLAR COBERTA

A la sessió extraordinària de dia 29 de desembre, l'Ajuntament va acordar acollir-se al Pla d'extensió esportiva del Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria de Cultura. Aquest Pla subvenciona la construcció de sales escolars cobertes per fer-hi diversos esports. L'Ajuntament ha demanat que s'inclouï en aquest Pla una sala poliesportiva de 608 m² que, si tiràs endavant, es construiria probablement a l'actual camp de tir al plat que hi ha devora el camp de futbol. La sala es destinaria preferentment a l'ús de l'escola però fora de l'horari escolar hi podria tenir accés tothom.

FOGUERONS DEL PARTIT POPULAR

Com ja és tradicional, el Partit Popular de Campanet va convidar el poble a menjar xulla i botifarrons i a beure vi. A finals de gener el dissabte dia 27 es varen encendre tres foguerons, dos a la plaça Major i un darrera l'església, on la gent va poder torrar la xulla i el botifarró. Després hi va haver ball de bot amb la col.laboració de les dues agrupacions de ball. Entre els qui vengueren de fora, hi havia el president Cañellas i el secretari del PP de les Balears, Berastain.

COMENCEN LES OBRES DE LA PISCINA I DE SON PUÇA

A començaments de febrer, les màquines començaren a excavar el clot de la futura piscina municipal. Aquestes obres han estat adjudicades a l'empresa Conspont i el temps previst per acabar-les és de quatre mesos. El pressupost total és de 20.105.089 pts. El Consell Insular concedeix una subvenció de 10.487.355 pts. i l'Ajuntament ha sol·licitat un préstec de 16.531.242 pts. al Banc de Crèdit Local per pagar la resta de la despesa i emprendre la construcció d'un bar al costat de la piscina.

El projecte preveu dues piscines: una per a adults, de 255 m de llarg per 12 d'ampla i una profunditat que va de 2 m fins a 1'40 m, i una per a nins, de 12'50 per 6'25 m i una profunditat entre 0'8 i 0'9 m.

Per altra banda, també han començat les obres a la plaça de Son Puça. Ja s'han arrabassat els arbres i s'ha començada la nova pavimentació.

ROBATORIS

Dos establiments de Campanet han rebut darrerament la «visita» dels lladres. El vespre de dijous dia 8 de febrer a divendres dia 9 varen entrar al taller «Renault» i a la carnisseria de Can Pessol. Del taller d'en Toni Rodríguez se'n dugueren un talonari de xecs, amb els quals i falsificant la firma varen treure d'un banc devers cent mil pessetes. A Can Pessol robaren el canvi de la caixa registradora unes quatre o cinc mil pessetes i peces de formatge, carn, embotit, etc.

Aquest dies també varen intentar robar a «Es Punt», però els lladres varen fugir quan es va disparar l'alarma.

PREMIS DE LA LOTERIA PRIMITIVA

En Tomeu Mascaró i en Pep Truyols «Riga» varen encertar cinc números i el complementari del sorteig de la «Bonoloto» de dimarts dia 13 de febrer.

SES UFANES TORNEN A REBENTAR

La primera setmana del mes de Gener les Fonts Ufanes tornen a brollar. Per segona vegada i en espai d'una setmana els campaneters i la gent de fora poble varem poder gaudir del meravellós espectacle que ens tornà a lliurar la naturalesa.

Fou molta de gent la que visità una altra vegada l'alzinar de Gabellí Petit, atrets per les fonts. Cridà també l'atenció el veure que s'amollaven piragüistes.

UNA CASA DEL CARRER DE MIQUEL DELS SANTIS OLIVER ES CALA FOC

A finals de gener, a ca'n Passol, una botella de gas butà es va encendre, malgrat tot no va tenir conseqüències greus. Els bombers s'hi personaren però quan arribaren el foc ja esteia apagat.

Serveis Socials informa

A l'octubre del 89 es va posar en marxa una part del programa de Tercera Edat la qual es refereix a la prevenció de les repercussions de la diabetis en aquest sector de població.

En aquests moments, i a més de la xerrada general per a tothom, han tingut lloc dues sessions educatives amb cada un dels 7 grups d'unes 10 persones que es formaren. Per això vénen a Campanet un metge del Servei d'Educació Sanitària i una A.T.S. de l'Associació d'Educadors en Diabetis, que es reuneixen amb els petits grups.

La forma de treballar consisteix generalment en una breu exposició teòrica sobre el tema a tractar per part dels professionals, per passar després al debat i elaboració d'exercicis pràctics per part dels assistents a la sessió. Llavors les qüestions més puntuals es van resolvent amb el metge de capçalera a la consulta.

Els temes que s'han proposat han estat:

- Alimentació
- Cura dels peus
- Hipoglucèmies
- Autoanàlisis i autoinjecció

Es pretén així que la persona afectada participi activament en la resolució dels problemes en què es troba diàriament poguent gaudir d'un major nivell d'autonomia i d'integració social.

Maria Florit A.S.

Cartes al director

Sobre ràdio Picornell

Davant els falsos rumors que en les darreres setmanes s'han produït volem deixar ben clars els següents punts:

1- Mai hem negat ni negarem a ningú el dret a poder participar a la ràdio local, ja que consideram que l'emissora és de tots i per a tots, i no patrimoni exclusiu d'una sola entitat, com alguns han insinuat.

2- Si l'Ajuntament de Campanet no hi vol col·laborar és per decisió pròpia, mai els ho hem negat, al contrari: des del principi els hem demanat col·laboració.

3- Si totes les entitats i els partits polítics signants de la petició de la ràdio hem cregut que havia d'esser independent i no municipal és perquè consideram que la comunicació i la informació són uns drets inalienables.

Moltes gràcies per la publicació d'aquesta carta.

Atentament:
Ràdio Picornell

-RESUM-METEOROLÒGIC-1989-

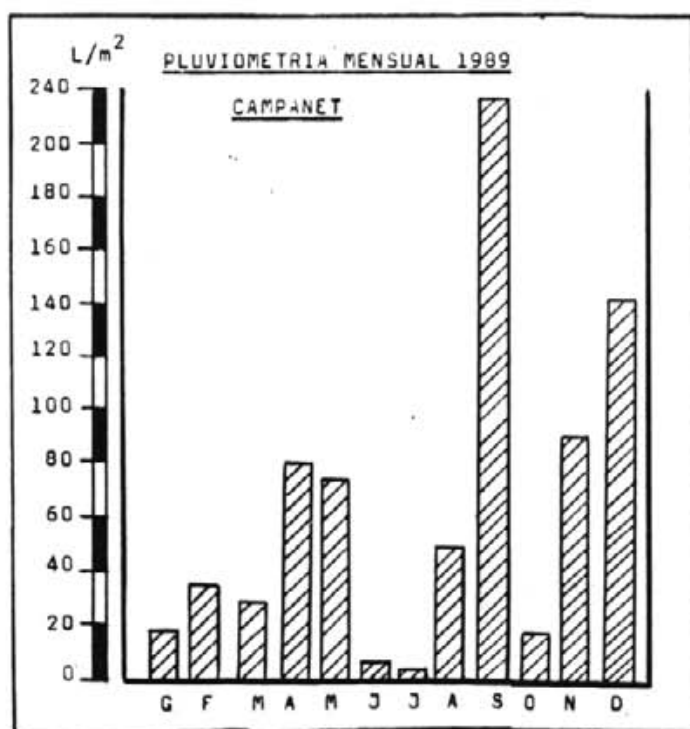
A Campanet, l'any passat es registraren 756 l/m², quantitat que hagués estat més baixa sinó fos per la pluja caiguda en els mesos de setembre i desembre que originà, un fort augment del cabdal del torrent de Lluc que es desbordà a l'altura de l'ermita de Sant Miquel i el rebentà de les fonts Ufanes, respectivament.

La pluviometria de l'any 1989 s'ha de considerar normal i propera als 820 l/m² que constitueix la mitjana anual dels darrers 20 anys, situant a Campanet (com es pot observar al mapa), a dins la isohieta (x) dels 800 l/m².

(x) ISOHIETA. Dit de la línia que uneix els punts que registren la mateixa quantitat de precipitacions atmosfèriques en un període determinat.

Revista Campanet
(Informació facilitada per en Miquel Oliver)

PLUVIOMETRIA 1970-1989		1981.....	706 "
1970.....	680 l/m ²	1982.....	749 "
1971.....	764 "	1983.....	434 "
1972.....	1090 "	1984.....	750 "
1973.....	980 "	1985.....	870 "
1974.....	905 "	1986.....	1123 "
1975.....	1054 "	1987.....	326 "
1976.....	994 "	1988.....	587 "
1977.....	658 "	1989.....	756 "
1978.....	839 "	TOTAL....	16401 "
1979.....	652 "	MITJANA	
1980.....	784 "	ANUAL...	820 l/m ²

PLUVIOMETRIA 1989		Juliol.....	3
Gener.....	18 l/m ²	Agost.....	40
Febrer.....	35	Setembre...	216
Març.....	29	Octubre....	16
Abril.....	80	Novembre...	90
Maig.....	74	Desembre...	142
Juny.....	5	TOTAL.....	756 l/m ²

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

VILANOVA-1 : PAPERERIA

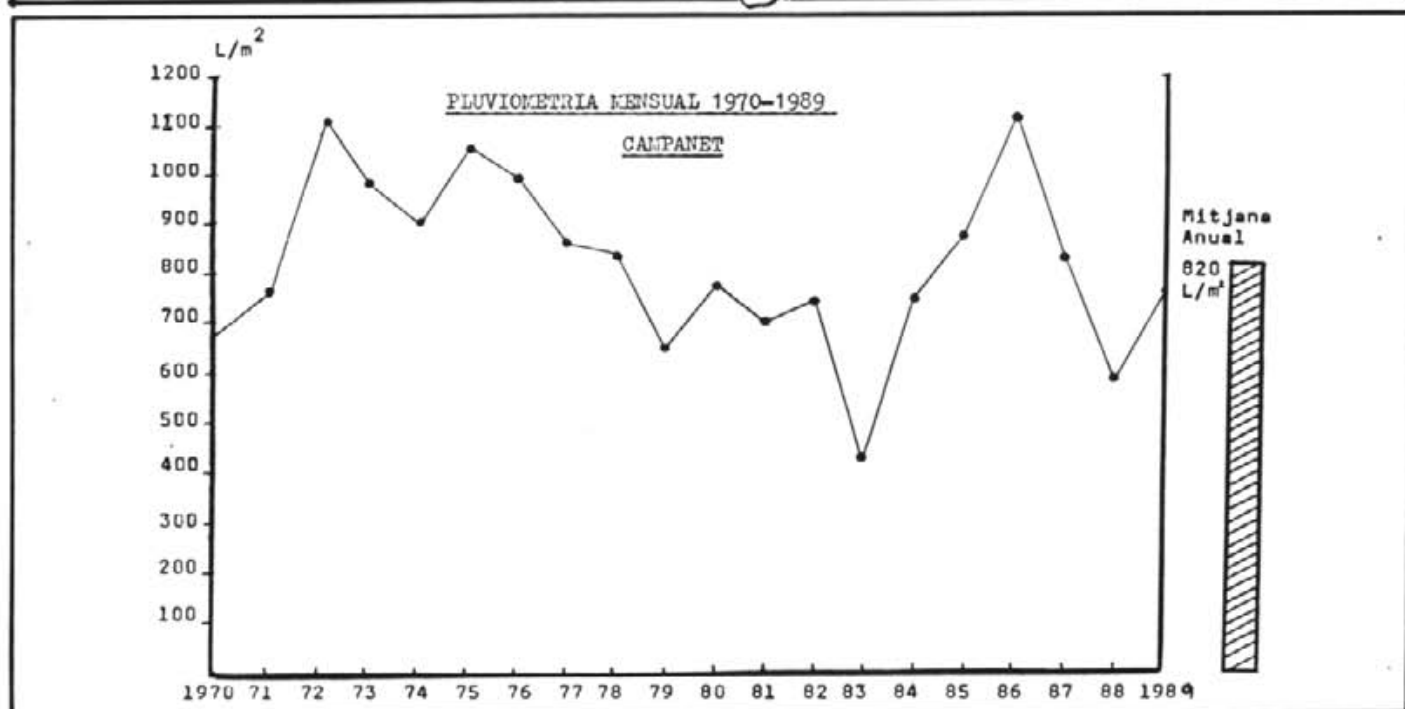
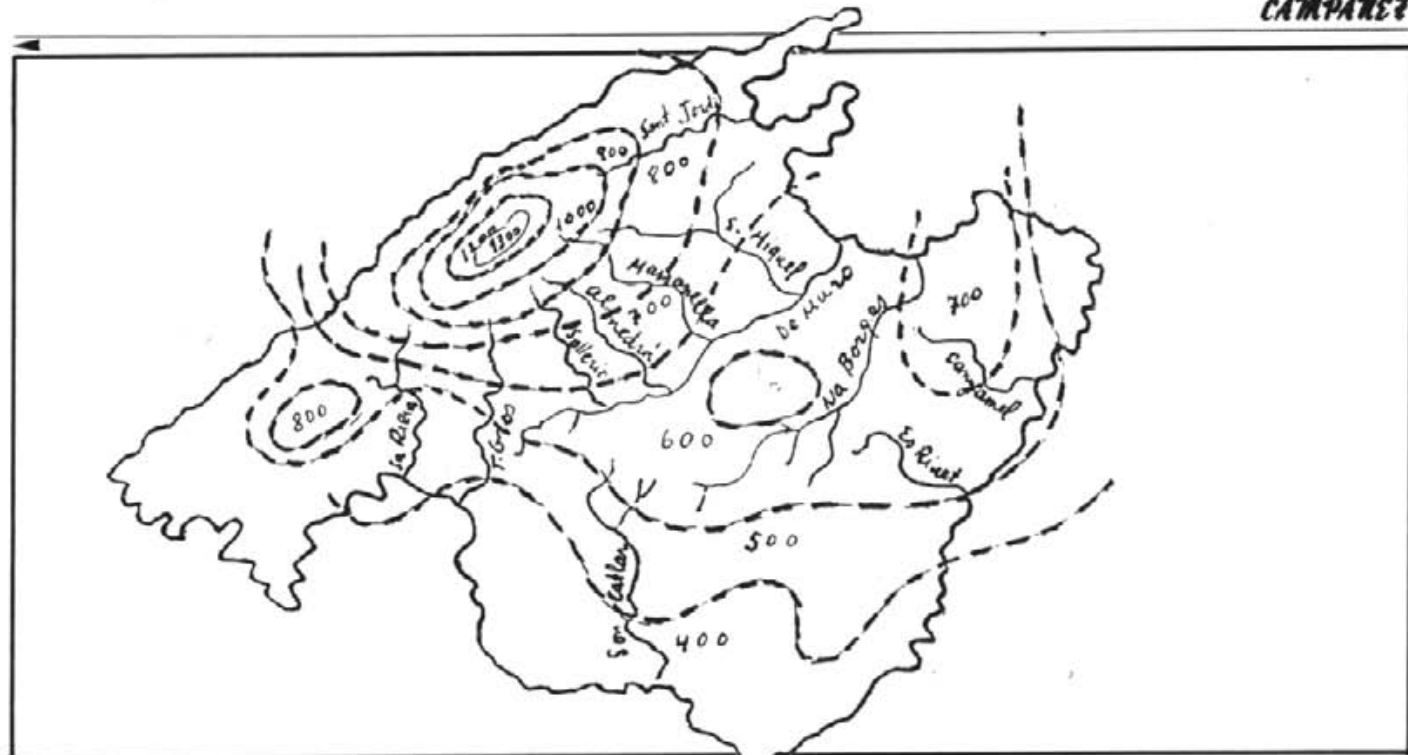
VILANOVA-2 : LLIBRERIA

VILANOVA-3
MOBLES OFICINA

502880-505532-504229

INCA

← **PIRE VILANOVA** →

PLA "SA BANCA"

BANCA MARCH

DE JUBILACIÓ

T'esperam

GELATS I ESPECIALITATS

La Meronglina

DE JOVE A JOVE

Pere Josep Payeras

En Pere Josep Payeras és, possiblement, el fuster més jove de Campanet. Des de fa uns anys du endavant el negoci familiar i, segons pareix, ho fa bastant bé.

- Què et va fer elegir la professió de fuster? T'ho havies plantejat de petit?

No, no m'ho havia plantejat mai. No vaig tenir temps de pensar-ho. Va esser la situació: en principi era una espècie d'obligació i ho vaig rebutjar una mica. Ara ja és un gust.

- Què has hagut de fer per arribar aquí?

Bono, en principi cinc anys de formació professional, molta de pràctica diària, moltes proves i moltes errades. A formació professional érem molt pocs els que estudiàvem fusteria. La primera promoció, que va esser la nostra, l'acabàrem cinc o sis, i això no era per falta de demanda.

- Quines qualitats s'han de tenir per esser un bon fuster?

Molt d'amor propi. I quan dic això em referesc al fet que ens adonam de quan una cosa està ben o mal feta. Després, molta de paciència. A mi m'ha anat molt bé; he tingut la gran sort de fer feina en ca meva i així poder, sense cap problema, rectificar.

- Per què et decantes, per una fusteria artesanal o industrial?

Pel que vaig veient, per una fusteria artesanal. Tot el que feim és encarregat i a mida. El gran avantatge d'això és que fas la feina tal com el client la vol. Així és com són totes les fusteries de poble.

- Creus en la moda dels mobles?

No, jo em decant més per la fus-

teria clàssica. Això no obstant, ens adaptam al que la gent ens demana.

- De què depèn l'elecció d'una fusta?

Normalment depèn del client. Jo hi don la meva opinió i aconsell quina és la millor fusta per a cada casta de moble.

- Què creus que fa a un fuster, l'estudi o l'experiència?

Personalment, crec que un 70% l'experiència i un 30% l'estudi.

- Treballes només per a Campanet o també per a la resta de l'illa?

Faig feina per a tota Mallorca. El més important és que ve gent recomanada.

- Dins la història del moble, quina època tries?

Preferesc els mobles clàssics, i més que res les antiguitats. Les coses modernes es basen en construccions més senzilles i més bara-

tes. M'agradaria, realment, restaurar mobles, però no tenc temps.

- Què opines dels mobles d'en Paco de Pollença?

M'agraden molt. Estan molt ben acabats. Per a mi és una meta poder fer mobles d'aquest tipus i poder arribar a tenir un nom i una qualitat de feina com ell.

- Què penses de Manacor com a ciutat del moble per excel·lència?

Fa un parell d'any ho era, però ara ja ha perdut molt quant a qualitat i acabats. Molts de mobles de Manacor ja els duen de la península o de l'estranger.

Bé, des d'aquí, només desitjar-te que arribis a aquestes metes que t'has proposat.

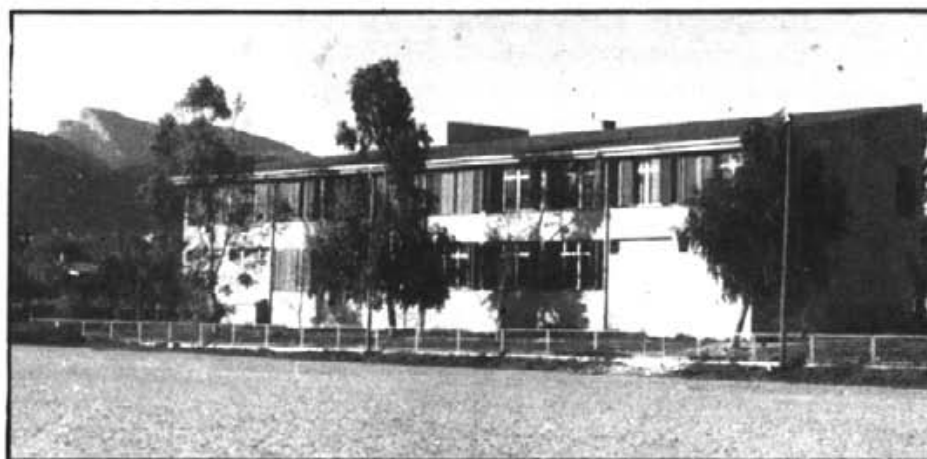
Francisca Bisquerra
Maria Antònia Juan
Bartomeu Martorell

ESTANC i PAPERERIA

Maria Gelabert

Llibres
i
Material
Escolar

Dades escolars curs 1989-1990

per Rafel Gelabert

A mitjan curs escolar la revista CAMPANET ha cregut oportú donar a conèixer a través de les seves pàgines les dades escolars corresponents al curs 1989/90, que abarquen des de l'ensenyament fins a l'universitari.

1. DISTRIBUCIÓ DE LA POBLACIÓ ESCOLAR PER TIPUS D'ESTUDIS

	CURS 1989-90				CURS 1985-86			
	Homes	Dones	Total	%	Homes	Dones	Total	%
Preescolar	28	29	57	16'71	42	27	69	19'8
EGB	98	97	195	57'18	96	95	191	54'8
BUP	14	17	31	9'09	14	20	34	9'7
FP	11	13	24	7'04	14	13	27	7'7
Ed. Especial	--	3	3	0'88	1	2	3	0'8
COU	4	5	9	2'63	7	3	10	2'8
Universitat	13	9	22	6'45	7	7	14	4'0
TOTAL	168	173	341	100	181	167	348	100

Després d'haver transcorregut quatre cursos escolars entre les diferents dades es poden destacar algunes variacions. Després de comparar-les es pot observar una minva per part de la població preescolar. Si ens anam més enrera al curs 1972-73 i comparem les xifres d'aquell curs i del present es contempla que dita població ha minvat esdevenint gairebé la meitat respecte al curs 1972-73.

Pel que atany als altres tipus d'estudis poques són les variacions. La més rellevant és la universitària amb una lleugera alça en relació al curs 1985-86, més pátent es fa encara aquest augment si comparem les xifres d'enguany amb les de desset cursos enrera quan es despren que l'ensenyament universitari quasi s'ha duplicat a Campanet.

2. DISTRIBUCIÓ DE LA POBLACIÓ ESCOLAR PER TIPUS D'ENSENYAMENT

CURS 1989-90							
ENSENYAMENT PÚBLIC				ENSENYAMENT PRIVAT			
Homes	Dones	Total	%	Homes	Dones	Total	%
143	147	290	85'04	25	26	51	14'95
CURS 1985-86							
148	143	291	83'6	33	24	57	16'4

Si comparem els quadres en els quals es reflecteix l'ensenyament públic i privat a la vila, es pot observar que l'ensenyament privat va en retrocés; a la vegada que la diferència entre els dos ensenyaments és de considerar.

3. ENSENYAMENT PREESCOLAR

A continuació anam a desglossar l'ensenyament de preescolar en els dos centres on hi té més incidència: el Col·legi Públic Llorenç Riber i l'Escola de Ca Ses Monges.

	Col·legi Públic Ll. Riber				Ca Ses Monges			
	Nins	Nines	Total	%	Nins	Nines	Total	%
1r.	8	5	13	23'63	8	9	17	30'9
2n.	5	7	12	21'81	7	6	13	23'63
TOTAL	13	12	25	45'44	15	15	30	54'53

D'aquest quadre estadístic resalta que acaparen a Ca Ses Monges el 54'53% de l'ensenyament de preescolar que es duu a terme a Campanet, el restant acudeix a l'Escola Llorenç Riber, així i tot la diferència no és massa notable.

Per una altra part cal destacar a més, que a Ca Ses Monges a la seva secció de guarderia assisteixen trenta quatre minyons, d'ells vint són nins i la resta nines.

4. EDUCACIÓ GENERAL BÀSICA (EGB)

Dels 195 alumnes de Campanet que cursen els estudis primaris 182 ho fan a l'Escola Llorenç Riber, el que suposa un 93'33% del total de la població campanetera que cursa l'EGB.

Tot seguit anam a donar-vos compte de la situació a l'escola fent una referència al nombre d'alumnes de cada curs. La mitjana d'alumnes per aula és al voltants d'uns vint-i-tres.

Relació d'alumnes de l'EGB al col·legi públic Llorenç Riber

Curs	Homes	Dones	Total	%	Tutor encarregat del curs
1r.	17	15	32	17'5	Conxa Palou Oliver
2n.	10	7	17	9'34	Aina Capó Marroig
3r.	7	13	20	10'9	Onofre Mir Ribes
4t.	9	9	18	9'89	Miquel Oliver Bauçà
5è.	10	12	22	12'08	Catalina Rosselló Socies
6è.	10	11	21	11'53	Maria Magdalena Company Salvà
7è.	13	12	25	13'73	Pere March Torrandell
8è.	14	13	27	14'83	Esther Zabalegui Labarta
TOTAL	90	92	182	100	

A més dels vuit tutors a dins l'escola treballen na Núria Sunyé Calaf, és l'encarregada de l'aula de Preescolar. En Jaume Pomar Miró ocupa el càrrec de director i a la vegada imparteix les classes d'anglès. En Jaume Serra és l'encarregat d'impairir les classes de religió. En Miquel Morey Font i na Maria Sbert Lasasayas són el psicòleg i la logopeda respectivament.

Com a ressenya val a dir que l'ensenyament de totes les assignatures en català es troba ja al sisè curs.

4. BATXILLERAT UNIFICAT POLIVALENT (BUP)

Curs	Homes	Dones	Total	%
1r.	5	6	11	35'48
2n.	3	6	9	29'03
3r.	6	5	11	35'48
	14	17	31	100

Cal esmentar que un 90'4% d'aquests alumnes realitzen els seus estudis a l'Institut de Batxiller Berenguer d'Anoia mentre que el 9'6% restant les cursa a centres privats.

5. CURS D'ORIENTACIÓ UNIVERSITÀRIA (COU)

Homes	Dones	Total
4	5	9

D'aquests nou estudiants de COU un 77'77% dels mateixos cursa llurs estudis a l'Institut Berènguer d'Anoia, mentre que la resta les cursa fora de l'illa.

D'aquests 77'77% dels alumnes de Campanet que cursen els seus estudis a Inca un 71'42% s'ha iniciat per les ciències mentre que el 28'57% restant ha preferit les lletres.

6. FORMACIÓ PROFESSIONAL (F.P.)

Branques	Homes	Dones	Total	%
Administrativa i Comercial	4	12	16	66'66
Jardí de la Infància	1	--	1	4'16
Informàtica	1	--	1	4'16
Electrònica	4	--	4	16'66
Agrària	--	1	1	4'16
Delineació	1	--	1	4'16
Total	11	13	24	100

La branca més escollida de la F.P. pels campaneters és l'administrativa, el que suposa un 66'66% de la totalitat dels joves de Campanet que estudien F.P. Per tant vos oferim una més esmicolada informació sobre aquesta branca, referint-nos als cursos dels quals es compona la FP.

ADMINISTRATIVA I COMERCIAL

Cursos	Homes	Dones	Total	%
1r.	--	1	1	6'25
2n.	1	6	7	43'75
3r.	--	2	2	12'50
4t.	2	2	4	25
5è.	1	1	2	12'50
Total	4	12	16	100

El 79'16% de la població escolar de Campanet que estudia FP cursa els seus estudis a l'Institut de Formació Professional Llorenç Me Duran d'Inca mentre que el 20'84% restant ho cursa a altres centres docents com l'Institut de FP Joan Taix de Sa Pobla, entre d'altres.

7. ESTUDIS UNIVERSITARIS

Com hem dit abans l'ensenyament universitari ha augmentat d'una forma vertiginosa respecte a altres.

Estudis	Homes	Dones	Total	%
Magisteri	--	4	4	18'18
Medicina	--	1	1	4'54
Biologia	1	--	1	4'54
Químiques	1	--	1	4'54
Informàtica	3	--	3	13'63
Empresarials	1	--	1	4'54
Geografia	1	--	1	4'54
Turisme	3	2	5	22'72
Dret	2	--	2	9'09
Filologia Hisp	1	--	1	4'54
Treball Social	--	1	1	4'54
Aparellador	--	1	1	4'54
TOTAL	13	9	22	100

Del total d'alumnes universitaris de Campanet un 45'45% dels mateixos acudeixen a les seves classes al Campus de la UIB ubicat a la ctra. de Valldemossa, el 50% assisteix a escoles universitàries de Ciutat de Mallorca mentre que només el 4'54% realitza els seus estudis fora de l'illa.

FOTOS CARNAVAL: Joan Alcover, Antoni Alcover
Isabel Gual, Francisca Capellà
Bartomeu Barceló

Cosmètics

Arômes

Perfums

GRAN VIA COLON, 16 - LOCAL 6 - INCA

ENTREVISTA

Gaby, el pallasso de la TV

Gaby, el famós pallasso de la TVE, ha estat recentment de gira per Mallorca amb el circ Europa. Mentres eren a Sa Pobla, per tant, Gabi aprofita per saludar a tots els campaneters, petits i grans.

- En primer lloc. Quin és el seu nom?

- Gabriel Aragón Bermúdez.

- On va néixer?

- A Madrid el 30 de Juliol del 1920.

- Quants anys fa que es dedica a aquesta professió?

- De tota la vida, igual que els meus fills han posat el peu a l'escenari quan només tenien un any. El petit té tres anys i és un gran pallasso.

- Qui o què l'impulsà a introduir-se dins el món de l'espectacle?

- Han influït 8 generacions de la part de la meva padrina i 4 de la del meu padri.

- Què és allò que li atreu més del món del circ?

- El que m'agrada més és el públic.

- Què és més difícil fer riure un nin o una persona adulta?

- Les dues coses perquè en el fons, dins cada persona adulta, s'hi amaga un nin.

- Considera que un bon pallasso és aquell que fa riure dient beneïtures o aquell que fa riure només amb la mímica?

- El que sap fer les dues coses.

- Les seves actuacions han canviat

En Gaby amb les dues entrevistadores

després del seu pas per TVE?

- No, no han canviat. Allò que és nostre és nostre. Les nostres actuacions són particulars.

- Per què deixàreu de treballar a TVE?

- Ho vaig fer per dedicar-me totalment als nens, els meus fills. I la seva preparació tindrà lloc a Amèrica per després tornar a Espanya.

- Quin és el seu ídol?

- Miguel de Cervantes i El Cid Campeador.

- Les seves pallassades van més directament relacionades als nins o contràriament també als majors?

- A tota la família. Mira, hi ha una cosa graciosa. Aquí vénen moltes famílies compostes pel pare, per la mare, i els padrins. Quan dema-

BAR CA'S RETO

GELATS I TAPES VARIADES

nes on van, te contesten: - No, és que venim a acompanyar el nin.

- Per esser pallasso, han de tenir un do?.

- No, s'hi ha de néixer i s'hi fa.

- A casa seva hi deu regnar molt bon humor?.

- Hi ha allò que hi ha a totes les cases, encara que el bon humor es guarda per a l'escenari, ara que a ca nostra no hi falten bromes.

- Vostè, ha influït perquè la seva família hagi seguit les seves passes?.

- Sí, hi he influït. Per a mi és molt important.

- Quants sou aprox., a part dels artistes?.

- Unes 80 persones.

- Endemés dels al·lots, ve molta de gent major?.

- Sí, primordialment són adults.

- Ha viatjat molt?.

- He viatjat per tot el món.

- Què sent quan el públic gaudeix de les seves actuacions i després li agraeixen?.

- Per a mi té molt de valor, per això ens agrada més treballar en públic i no tant a la T.V. ja que no notes la calor del públic.

- Li afectà molt la mort de Fofó?.

- Sí, és clar. Pensau que era el meu germà i ens havíem criat junts. Vàrem compartir 52 anys. Fofó i jo érem inseparables. És molt difícil superar una pèrdua tan grossa.

- Podria contar-nos què fa durant un dia normal?.

- Quan ens aixecam, sortim a passejar o a comprar i si aquest dia no hi ha funció menjam fora. Després feim horeta i els nins majors, si no tenen classe, van a jugar. (El Ministeri organitza una escola per a tots els nins, que són una trentena). Després, em prepar per a la primera funció i quan acab la meva dona ens prepara un succulent sopar. Quan no hi ha funció normalment anam al cinema. Per cert el menjar aquí és boníssim; coques, ensaimades, espina-gades...

- Hi ha estat moltes vegades, aquí, a Mallorca?.

- Sí moltes vegades. Concretament el meu fill petit va ser batiat a la Catedral de Ciutat.

- Ha pensat qualche vegada en el fet de retirar-se?.

- Pensa que l'home ha de continuar treballant fins a la mort.

- I per últim, una anècdota?.

- Sí, n'hi ha una que ens va fer molta gràcia. Érem l'any 1965, vi-

Els dos fills d'En Gaby

viem a EE.UU. Fofó tenia la mania d'introduir una moneda a les màquines escurabutxaques. Un dia que feia neu va veure una gran màquina a Sant Paul (Minnessota), Fofó tirà

una moneda de 25 cèntims i com a premi sortí una gran barra de gel.

Martina Serra
Jerònia Beltran
Catalina Atemàny

DES DE CA NOSTRA

1. Compram a Campanet

Es primer lloc a on sa meva dona i jo vàrem tenir s'acudit de posar un ca nostra va esser a Ciutat. Havíem mig engirgolat sa compra d'un pis però a darrera hora vàrem veure que, si bé no mos venien gat per llebre poc hi faltava. Vàrem desfer es pactes com poguérem i decidírem que si havíem de gastar qualque dobler seria en una casa de poble.

I vet aquí que s'oportunitat es presentà es mes de març de 1985 quan na Catalina de Ca'n Menorc li digué a na Joana de Son Janer, cosina nostra, que una casa així i així estava venal a n'es Camí Vell de Bürger. Noltros, un poc amb sa sospita des gat escaldat, l'anàrem a veure.

Com també passa amb ses persones, sa primera uiada és d'allò més important. Idó res, guaitam pes forats de sa porta d'auzina i pes fines-trons de sa portassa i hi afinam una casa que tot i veure's un poc deixada, tenia tot s'encís i s'enigma des tresors: pols i brutor per damunt i petites meravelles per davall.

Cridàrem a consell de família i jo per sa meva banda me vaig escoltar a mon pare que me digué lo que ha de dir qualsevol pare a n'es seu fill: «fes lo que trobis però pensa si podràs acabar així com vols lo que comences» A na Francisca, sa meva dona, es seus li digueren tres quarts de lo mateix; fins i tot un conco seu trobà que no seria gens mala inversió.

Pres a idò sa decisió, i enviant-

mos sa saliva de s'ansia que passàrem, vàrem telefonar a n'en Sebastià Homar, que encara n'era l'amo, pèr si ell també mos donava es sí. Ell, un homo que sempre va esser molt correcte amb noltros, mos digué que no hi posava emperons sempre i quan posàssim, com es natural, es duros que pertocaven. Mos entenguérem a posar lletres i notaris pes mig i vàrem fer sa barrina.

Fins aquí no mos hem d'empen-dir de quasi res. I lo que tomariem enrera es ben poca cosa. Quan en-

tràrem ja a ca nostra tant na Francisca com jo vàrem sentir dins noltros lo que en cap moment havíem sentit a Ciutat: que no havíem comprat un tros de trispol a l'aire com és un pis, sinó un caramull ben compost de pedres, fustes i ferros que des-cansaven sobre la terra d'un des ra-cons més bells del món: Campanet.

En Tomeu des Camí Vell

(Foto: CH. PARKER)

ENTREVISTA

Joan Margarit, poeta i arquitecte

Campanet, a l'estiu, s'ompl de cares noves. Són gent externa que durant una temporada, llarga o curta, resideixen al nostre poble. Els podem veure prenent la fresca a la plaça, o comprant a les botigues, o passejant-se encuriosits pels carrers. Els campaneters de socarrel no n'acostumen a saber massa coses d'aquests nouvinguts. Per ventura tan sols n'arribam a aclarir el lloc de procedència, i aleshores acabam reduint-los al seu gentilici. És ben probable que la desconeixença d'alguns d'aquests visitants representi una renúncia absurda a l'enriquiment que amb la seva personalitat i obra ens podrien aportar. Amb aquesta entrevista volem deixar constància del pas pel nostre poble d'un d'aquests personatges. En aquest cas és tot un homenot, un cap de brot de la poesia i l'arquitectura catalana. Es tracta de Joan Margarit i Consarnau (Sanaüja, Sagarra, 1938), Catedràtic de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona i autor de deu llibres de poemes. Cada estiu passa quinze dies de les seves vacances al nostre poble, el qual s'ha fet present en alguns dels seus poemes. És ben just que comencem a conèixer-lo i que, en veure'l pel carrer o assegut a la Plaça Major, sapiguem la riquesa intel·lectual i artística

que atresora. No el podem continuar veient com un estrany ja que Campanet i els seus ambients ha estat filtrats a través de les seves vivències i emocions i han esdevingut paraules bellíssimes condemnades a sobreviure el pas devastador del temps.

Tenir com a estiuejant fidel un poeta i arquitecte és autor, juntament amb dos més, de

l'Estadi Olímpic de Barcelona de la categoria de Joan Margarit és un luxe que ens ha caigut del cel i que mereix esser un motiu de profunda satisfacció per als campaneters

-QUANTS D'ANYS FA QUE VENIU A ESTIUEJAR A CAMPANET?

-Jo diria que en deu fer deu

o dotze. No està clar si són deu, onze o dotze.

-O SIGUI, ABANS DEL 80, ANY EN QUE VÀREU ESCRIURE EL PRIMER LLIBRE DE POESIA CATALANA, JA HAVÍEU VENUT?

-Sí, i tant. Es més, el primer llibre, que és *L'ombra de l'altre mar*, està en gran part fet a Campanet.

-I SEMPRE EN AQUESTA CASA DES PUJOL?

-Sí, sempre. És Can Vidal. La casa és de l'Alicia Vidal, que és una amiga meva de fa molts d'anys. De quan estudiàvem. És una germana de la Lieta.

-I QUINS ENCANTS LI TROBAU AL NOSTRE POBLE?

-Hi ha dues zones dels Països Catalans, que són Tarragona i Mallorca, que són de característiques molt semblants pel que fa a la llum. En aquestes dues zones els objectes tenen unes característiques de realitat, de color i de transparència que a mi m'han interessat molt sempre. I llavors, **tenc una casa a Tarragona i vinc cada any a Mallorca.** No és casualitat això. **La raó fonamental és la de la llum.** I a Campanet hi ha aquestafortunat accident de tenir aquests amics que tenen aquesta casa aquí. A mi, en el fons, m'hauria estat igual Campanet que Búger, Sa Pobla o Maria, que qualsevol altre poble, i no t'estic dient ni Dejà, ni es

Trenc, ni Porto Petro. T'estic dient aquest interior de Mallorca on les coses encara es poden veure d'una manera molt satisfactiva.

-I DE CAMPANET, DE L'ASPECTE FÍSIC, DEL TRACTAT DELS CARRERS, DE L'ARQUITECTURA DE LES CASES...

-A Campanet hi ha un aspecte de tarongers, xiprers...tota aquesta arbreda. Per exemple, el xiprer, que sempre és una arbreda que tanca una altra arbreda per a protegir-la del vent. Aquest doble joc de les arbredes m'ha complagut sempre molt en el paisatge de Campanet. **Hi ha una cosa impressionant que és aqueix gran mur de xiprers d'aquí baix.** Jo a aquest camí el faig sovint. Després, el fet que Campanet estigui elevat, i, per tant, puguis tenir sempre aquesta perspectiva dels voltants. Aquesta perspectiva que si només la tenguessis des d'una muntanya no tendria cap interès, la tràcia, el que a mi m'agrada, és veure-la a trossos, quan un carrer se m'obre i m'ho permet, o quan una casa té la porta oberta, que afortunadament és molt sovint aquí, i que a través de la porta arribes al corral i, a través del corral, al fons del corral, torna a haver-hi el paisatge. Aquests successius plans de mirada són els que realment m'interessen, més que veure'l des d'una barana. M'agrada aquesta successiva humanització del que mires.

-UN ELEMENT CENTRAL

DE CAMPANET ÉS LA PLAÇA...

-Aquest és un aspecte, diguéssim, del que es veu des de Campanet. Del que hi ha a dins de Campanet jo per mi ho centraria en els dos extrems del poble, i no vull dir que els altres llocs no siguin molt macos i interessants, però per mi el que visc són es Pujol i sa Plaça, que són els extrems d'un llarg carrer, que ja veig que en queden molts pocs anys de disfrutar-lo perquè els cotxes ja se n'han apoderat absolutament. Ahir vaig veure, per exemple, un episodi molt característic. Va haver-hi un enterrament, clar, tots els qui esteim aquí veim passar tots els enterraments, hi van anar tots en cotxe. Era una filera de riure. I, en canvi, un dels poemes primers que vaig escriure en català, que el vaig escriure aquí, parlava d'un enterrament al que tot-hom hi anava caminant.

-I DE L'ESTIL DE LES CASES...

-Aquesta casa, aquesta entrada, amb aquestes cortines que contínuament, amb l'oratge i la cortina. Sempre hi ha aquest diàleg constant. Això ja dona un moviment i una vida. Després, la penombra d'aquesta primera sala, l'altra que ve ja és la que dona a la llum del corral, i per tant ja és més lluminosa. Així, amb una pavimentació normalment de lloses, o de còdols petits, molt gastats, és molt maco, i es conserva molt bé. Una altra

cosa molt maca de veure des de defora, sobretot quan vas passant i vas mirant, són els mobles. Es conserva una quantitat de moble mallorquí impressionant, de fusta, molts d'ells deuen esser caobes, nogueres... **Dóna gust passejar per Campanet**, potser una de les coses més maques és ficar el nas a dins les cases cada vegada que veus una porta oberta. Després, la sortida de la gent de les cases al carrer, això és un aspecte que a tot arreu s'ha anat perdent, aquí no s'ha perdut, hi ha encara aquest esperit de confiança. Nosaltres, aquí, a casa, sempre deixam la clau a fora.

Només a la nit es retira a dins, i no sé perquè. I aquesta sensació de franquesa continua essent la mateixa.

-I LA PLAÇA?

-Sa plaça? També la vaig tractar en un poema, a sa plaça. És un poema a l'element més important de la plaça que és aquesta bestiesa d'església que teniu, amb aquell campanar. Es una autèntica bestiesa aquella façana

En Joan Margarit assegut a la fresca a Es Pujol

yogur natural
GARANTIA NESTLÉ

EL IOGUR DELS ESPORTISTES

Calçats i Esports
PETXINO

C/. Petxino, 30 - Tel. 516082
CAMPANET

de pedra blanca. Sembla un element tret d'un quadre del Chirico, dels metafísics italians. Cap a mitja tarda, sembla que tota la llum vagi a xocar a la façana. O sigui, que si tu possessis un drap a damunt de la façana, la plaça et quedaria a les fosques. L'altre punt del trajecte és es Pujol.

Aquí a fora on m'han vist assegut, on hi ha tot el veïnat sempre assegut, i jo m'hi assec el primer dia que arribo i no m'aixeco fins que me'n vaig. Passo moltes hores a es Pujol voltat de la canalla, dels veïns, em poso a escriure i a lo millor m'hi estic un parell d'hores sense dir res, i ningú no em diu res. No hi ha cap problema.

-ALS CARRERS DE CAMPANET HI HA DOS MONUMENTS DEDICATS A DOS ESCRITORS LOCALS, EN M.S. OLIVER I EN LLORENÇ RIBER, CONEIXEU LA SEVA OBRA?

-Sí, més la del Llorenç Ribet que no la del Miquel dels Sants. Per raó d'afinitat. Et mentiria si et digués que m'apassionessin i m'interessessin. L'interés és sobretot sentimental.

-QUINES OBRES, TOTAL O PARCIALMENT, HEU ESCRIT EN ES PUJOL?

-Jo diria quina part de les meves obres no han estat escrites, o quines de les seves

parts, en es Pujol. Difícilment hi ha llibres que no hagin passat en absolut per es Pujol perquè a l'estiu, durant les vacances, o bé s'escriu intensament o bé se revisa alguna cosa. Ara bé, el llibre fet per excel·lència en es Pujol és *L'ombra de l'altre mar* (1981), que justament és el meu primer llibre en català. Un altre que també té molt de contingut de Mallorca és *Raquel*. Hi ha *El far de Formentor*, *Sineu*, *Cap al tard a la plaça...* Poemes que facin referència explícita a Campanet hi ha el que fa referència a la mort del fill del Bar Sol i *Cap al tard a la plaça*. Tot el que parla d'oratges, de cortines, de penombres, de fresca, de llum, tot això està fet per aquí.

La conversa amb Joan Margarit encara va allargar-se una bona estona més. Tot un seguit de temes més generals la llengua poètica, l'arquitectura del litoral illenc, les relacions culturals entre els Països Catalans, ...varen esser objecte del seu comentari, sempre personal, sempre fonamentat en la cultura i l'experiència. Ja era a entrada de fosca, d'un dia del passat mes de juliol, quan ens vàrem acomiadar fins al pròxim estiu. Abans, però, ens havia escrit la següent dedicatòria: «Per a en D.P., després d'una llarga xerrada davant dels xiprers, tarongers i garrovers que envolten Campanet, una altra de les nostres «petites pàtries».

Damià Pons i Pons

POESIES DE JOAN MARGARIT QUE FAN REFERÈNCIA A CAMPANET

TENÍEM BRISA I AGRADOSITAT

Tenim brisa i agradositat a les cases de pedra amb gelosies en portes i finestres. Les cortines de randa voleiaven i el mosaic emmirallava les falgueres verdes en la clara penombra de les cambres. Tenim brisa i agradositat dessora els magraners, al fons dels patis.

Melangiosa nit de papallones vora els fanals. Amb lentitud, la banda interpretava Schumann, avançant amb petits llums davant les partitures. Després venia el cotxe, emblemàtic i buit. Just al darrera portaven el taüt els nois i noies vestits d'estiu. Foscos, a poc a poc, venia la gent gran, i un pur silenci era el vel de la nit teixit amb música. Un dels fills del bar Sol, el de la plaça, no serviria més gelats d'ametlla els capvespres d'estiu dessora els arbres.

Melangiosa nit. Distsants, els llums dels músics eren prop del cementiri. Tenim brisa i agradositat en tantes cases buides, i la brisa, barrejada amb la música llunyana, feia onejar cortines, traspasant, clara i elemental, les gelosies.

(De *L'ombra de l'altre mar*, 1981)

CAP AL TARD A LA PLAÇA

Damunt dels murs la tarda deixa un vel de claredat. Al gran baladre rosa l'ocell de l'ombra del ponent s'hi posa i la mirada abasta el buit del cel.

El dia mor entre l'oliverar prop de la gran finestra de la nit i enrogeix, entelada per l'oblit, la llum del rellotge al campanar.

Cordial, el capvespre entra a les cambres i deixa cendra d'hores en els vidres. Teulats enllà, la llum s'esflegassa

i la tarda, els meus ulls, la nostra vida, tot té un color d'or fosc, com la llimona rovellada pel te dins de la tassa.

(De *Raquel / La fosca melangia de Robinson Crusoe*, 1983)

El «Foc i Fum» a Campanet

Es meu germà Bartomeu Pons i Pons «de Son Bià» aplegava gloses i escrits per Campanet, els enviava a sa revista «Foc i Fum» que feia a Palma En Jordi Martí i Rosselló «Es Mascle Ros». Es meu germà no era glosador ni escriptor: només enviava ets escrits de Campanet cap a Palma. Però llavors se'n va anar cap a Bones Aires. A l'Argentina estava amb dos campaneters: En Tomeu «Boi» i En Tomeu «Mwngo». Es meu germà Tomeu va morir a l'Argentina.

Quan es meu germà va partir cap a Bones Aires a Campanet ningú se'n va cuidar d'enviar escrits an es «Foc i Fum». I un dia ve l'amo N'Ignasi «Cater» i me diu: «Arnau, per què no agafes aquesta revista a Campanet. Pot tenir molt d'èxit». I així me vaig posar al davant dees «Foc i Fum» a Campanet. Quan jo la vaig agafar a Campanet només hi havia una subscripció que era en Es Club. Allà tenien es «Foc i Fum» un poc d'amagat i ets homos la demanaven i la llegien. Però jo i es meus amics vàrem començar a fer propaganda de sa revista i va tenir un èxit fabulós. A Campanet va arribar a tenir cinquanta-cinc subscriptors. La llegia una pardalada de gent.

Vaig agafar es «Foc i Fum» quan tenia 21 anys i havia acabat es servici. Això devia ser l'any 28. I la vaig dur fins l'any 31. La vaig deixar perquè m'havia casat i aquesta revista era grossera i més cosa de fradins que de casats. Es qui escrivien a Campanet en es «Foc i Fum» eren gent jove de ses esquerres: En Guillem Rosselló i Alzina «Roca», N'Antoni Campins i Llompert «Abdon», En Rafel Pons i Coves «COves Gran», En Pere Martorell i Quart «Taverner»... Jo feia gloses i ells les m'escrivien i les enviàvem a Palma. Es qui escrivien més gloses éren En Guiem «Roca», En Pere «Taverner» i jo.

En Pere «Taverner» era un al·lot molt llest i de geni curt. Feia feina pes camp. Era molt d'esquerres. Quan va venir es Moviment el tancaren. I llavors va anar an es frente i el mataren. Una vegada va fer unes gloses sobre un robo de botifarrons que hi va haver a Montcai-

Capçalera de la segona etapa del Foch y Fum

re que donaren sa cupa a unes que hi collien.
Deien:

Són dues de companyia
i posaria messions
que duien es botifarrons
amagats davall sa camia

Torrats damunt ses esgrelles
else se varen menjar
i l'amo varen convidar
per anar a menjar-ne amb elles

¿Vos que et digui Garrovera
que no estaràs endarrer?
He de ser s'escopeter
de sa teva cartutxera.

PLET AMB DON CASIMIRO «DE MASSANA»

Vaig dur es «Foc i Fum» a Campanet devers quatre anys. I ho vaig deixar quan me vaig casar, perquè no estava ben vist que un homo casat publicàs gloses un poc grosseres. I quasi tot això des «Foc i Fum» era grosser del tot. Quan jo vaig deixar es «Foc i Fum» el va prendre En Pere «de So Na Pacs». Un que també escrivia en es «Foc i Fum» era En Miquel Gelabert i Villalonga «Pelat».

Es temps de sa República ets senyors em-

prenyaven i duien molta dolentia. No podien sofrir sa República i volien que ses coses anassen malament a fi que sa gent estigués contra sa República. No podien sofrir que sa República miràs una mica pes pobres. Per això molts de senyors de possessió començaren a dur sa terra malament i, pardal, es pobres no podien guanyar es jornal. Don Casimiro Calvo era es senyor de Massana. I duia sa possessió bruta i a Campanet faltaven jornals. I En Guillem «Roca» va fer un grapat de gloses en es «Foc i Fum» contra En Casimiro perquè duia Massana d'aquella manera. En record una que deia:

Aquesta possessió
anomenada Massana
tan sols es sembrat no hi grana
perquè està ple de brutor

En Casimiro «de Massana» s'ho va prendre molt malament. Va anar an es jutge de Campanet que era Don Toni Villalonga «Apotecari». I es jutge envia a demanar En Pere de «So Na Pacs» com a jefe des «Foc i Fum». I es plet li va costar deu duros. Però a Campanet érem més de vint que estàvem dins es «Foc i Fum» i enviàvem gloses i escrits i movíem brega a fulano i amengano. Pegàvem i rebíem. I quasi tots érem d'esquerres i ben maleits! I jo dic: «Ep! No hem de pagar. Hem de dur es plet envant». I vàrem dur es plet a Inca. I ja hi va haver vint duros de gastos. I noltros cada setmana posàvem un duro per dur es plet. I llavors vàrem dur es plet a Palma i ja vàrem esser cinquanta duros! Però noltros teníem fondos i no amollàvem. I a Campanet no se parlava d'altra cosa!

Son pare d'En Pere «de Son Na Pacs» era contrari d'En Casimiro perquè l'havia tret de sa possessió. I diu an es fii: «No afluixis encara que et costi quatre-cents duros! «I En Pere de Son Na Pacs» tenia un cunyat a Palma que estava en es Jurats Mixtos i li deien En Tià «Met». I un que també era des «Foc i Fum» a Campanet era En Miquel «Murtó» que era es President des socialistes des poble. No teníem gens de por d'En Casimiro. Res, i a Madrid ja varen ser dos-cents duros. I En Casimiro apurat diu: «Que paguin cinquanta duros i ho deixam anar». I noltros que no. I diu: «Jo ho pagaré tot amb sa condició que no m'han de tor-

nar a posar en es «Foc i Fum». I noltros respodem: «No, ara noltros volem cobrar qualqu cosa per lo que mos ha molestat».

Però llavors En Casimiro se va posar malalt i se va morir i tot va quedar en no res. Era un senyor de Can Vic d'Inca. Una família molt noble i molt antiga.

Aquesta conversa amb Arnau Pons i Pons «de Son Bià» (Campanet, 1907) jornalier del camp, fou gravada a Campanet per Damià Ferrà-Ponç dia 21 de juny de l'any 1981. La transcripció és literal.

Crònica de la Tercera Edat

Festa de Sant Antoni, patró de l'Associació

Pere Antoni Reinés

Dia 16, a les 6'30 del vespre, encesa d'un monumental forguero, a darrera l'església. Li va pegar foc el matrimoni de més edat, n'Andreu «Bater» i la seva dona n'Elionor. En el Centre de la 3ª edat se servia gratuïtament als socis xuia de sa ventresca, botifarrons i llangoisses, tot amarat amb un bon vi casolà.

Agraïm a na Juanita de Moscarí el detall de fer-nos una bona ribellada de bunyols, que eren més dolços que la mel.

La festa del fogueró se va acabar tocant la ximbomba i cantant de valent.

Dia 17, festa de Sant Antoni. A les onze, ofici solemne en honor del nostre patró. El senyor Rector, en el seu sermó, va exaltar les virtuts del sant.

A la sortida, al local social, se va servir un refresc.

El capvespre, a les tres i mitja, concentració dels nins i nines de les escoles a la Plaça de Son Puça. I a les quatre davant el número 7 del carrer de Petxino, se'ls va obsequiar amb una bosseta de dolços.

Juntament amb la gent major, tocant la ximbomba, emprenguérem camí de l'església, on s'havien de fer les beneïdes.

Una vegada agombolats a l'escalonada, la nina Aina Martorell va llegir unes peticions a Sant Antoni. Seguidament la seva padrina, n'Aina Martorell, va recitar unes belles poesies. Va tancar l'acte un servidor amb unes gloses dedicades al nostre Patró.

Seguidament se beneïren les persones i tota classe d'animalets que, tot gojosos, duïen els nins.

Donam les gràcies a Joan Martorell «Canta» pel seu interès, contribuint amb la seva música a què les festes siguin llúides i alegres.

El vespre, a les vuit, va començar la gran vetlada místico-vocal, amenitzada pel Duo de La Vall format pel

senyor Vilanell al piano i el senyor Eladio com a vocalista. Amb les seves cançons tan boniques i enyoradises arrancaren forts aplaudiments al públic. Un servidor, després d'haver presentat el duo, vaig cantar tres cançons que havia après quan era molt més jove i tenia la veu molt més bona.

Però «sa bomba» de la vetlada va eser el descobriment de la «gran sorpresa» anunciada al programa de festes. L'aparició de na Margalida «de Santiani» en el corredor central del Saló, vestida per a cantar *La Violeta*. Va gunayar-se l'admiració i les mambelletes del públic. Ningú no s'esperava una cosa com aquella. Va esser un secret molt ben guardat.

Després d'un descans i de canviar-se de roba. Va interpretar *Fumar es un placer...*, que també va esser molt aplaudida. La nina Aina Martorell li va fer entrega d'un hermós ram de flors.

L'Associació agraeix a na Margalida la seva col·laboració entusiasta, va contribuir a què els socis s'ho passassin molt bé. És de destacar també l'actuació de n'Aina Martorell cantant l'*Ave Maria* i *No llores por mi Argentina*, que va esser molt aplaudida pel públic.

Per acabar diré que va esser una vetlada completa, per a recordar amb gust. I l'actuació del Duo de la Vall va agradar tant que, a petició del públic, han quedat contractats per una altra actuació que serà el 25 de febrer. La vetlada va acabar amb un ball ben encès.

NOTA.- En el número anterior d'aquesta revista es va ometre per descuit el nom d'en Joan Vives com a pastor en la comèdia *L'amo de Son Grau*. valgui idò aquest aclariment.

El BEC informa

ACTIVITATS

- Diumenge 4 de març. Excursió en bicicleta a Míner. Sortida a les 9'30 de la Plaça Major.

- Dissabte 31 de març. Neteja del terreny de St. Miquel. A partir de les 10 del matí.

- Divendres 7 abril. Conferències sobre reciclatge a càrrec de la fundació Deixalles.

- Divendres 27 abril. Venda de llibres en català. Diada de St. Jordi.

NOTÍCIES

Durant el mes de febrer es va celebrar un curs de cuina vegetariana, que va anar a càrrec d'una al·lota anglesa afincada a Campanet, na Wendy. El preu era de 4.000 ptes. i es feia els dissabtes a la casa de na Wendy a Sa Murtera, després els assistents al curs es menjaven els plats que havien après de fer.

Aviat es començarà el programa d'activitats pels nins, segurament serà els caps de setmana i consistirà en tallers i altres activitats. Aquestes activitats es faran amb la col·laboració de particulars i entitats.

El dissabte 17 i el diumenge 18 de febrer varen tenir lloc a Campanet unes jornades ecologistes amb gent de tota l'illa. Després dels debats del dissabte, vàrem quedar a dormir a St. Miquel i el diumenge anàrem d'excursió.

L'emissora local Ràdio Picornell ha començat les seves emissions els dissabtes al migdia. Entre la programació es destaquen els següents programes: les entrevistes, la ràdio al carrer, programa de les escoles de Campanet, noticiari...

Cada mes hi haurà una llista musical dels èxits, que seran elegits per la joventut de Campanet, mitjançant votació. També s'informarà de les sessions plenàries de La Sala, un programa anirà a càrrec de l'assistent social i també el nostre rector tindrà un espai dins la ràdio.

El número 10 de la revista ecologista Correu Verd ja està a la venda a l'estanc de Campa-

net, en aquest número es fa especial referència al problema de l'urbanisme a Campanet arran de la decisió de l'ajuntament de Campanet de declarar d'interès social uns terrenys del camí de St. Miquel amb la finalitat d'edificar-hi, donat que les normes subsidiàries no ho permetien.

PERMÍS PER A EDIFICAR AL CAMÍ BLANC

Al plenari del mes de gener, l'ajuntament de Campanet va aprovar la declaració d'interès social d'uns terrenys particulars del Camí Blanc o Camí de St. Miquel. Segons les normes subsidiàries de Campanet, aprovades per aquest mateix ajuntament socialista, a aquells terrenys no s'hi podia construir a no ser que siguin declarats d'interès social i això és el que va fer l'ajuntament.

Els ecologistes de Campanet ens hem mostrat contraris a aquesta decisió ja que considerem que una casa i una escola de pintura particulars no són un interès social, a més: qui assegura que en el dia de demà aquesta escola no pot ésser destinada a altres finalitats?. Amb aqueixa decisió s'obri la possibilitat a tots els particulars de poder construir allà on vulguin, només cal declarar la zona d'interès social i suposam que l'ajuntament serà coherent amb les seves actuals decisions:

El BEC va realitzar una enquesta durant el 3 i 4 de febrer entre 29 persones majors de 15 anys residents a Campanet:

Pregunta: Estàs d'acord amb la decisió de l'ajuntament de Campanet de donar permís per a construir al camí de Son Pocos Sant Miquel (Camí Blanc)?.

SÍ-8

NO-15

NS/MC-5

Seria interessant recordar que en l'enquesta feta al febrer del 1988 a 400 persones de Campanet, el 70'8 % dels campaneters demanaven que l'ajuntament elaboràs noves lleis urbanístiques més restrictives que les actuals.

Agenda de la Vila

NAIXEMENTS

- Josep Amengual i Capó, fill de Joan Amengual Horrach «Serenó» i de Magdalena Capó Andreu «Bolletina» (22-juny-1989)

- Pere-Andreu Pons i Cànaves, fill de Pere Pons Palou «Murtó» i d'Empar Cànoves Siquier (27-juny-1989)

- Aurora-Erla Cabrerizo Andreudottir, filla de Francisco-Ramón Cabrerizo Perpifá, de Palma, i d'Andrea Jonsdottir de Reikjavik (28-juny-1989)

- Francisca Martorell i Serra, filla de Cristòfol Martorell Bennàssar «Cassolà» i de Maria Serra Reinés, de Sa Pobla (22-juliol-1989)

- Francisca Ros i Buades, filla de Nadal Ros Bisquerra «Pasqual» i d'Antònia Buades Payeras «Pola» (24-juliol-1989).

- Francesca-Maria Coll i Bennàssar, filla de Guillem Coll Ramon, de Lloseta, i d'Antònia Bennàssar Pons «Cassolina» (20-setembre-1989)..

- Marta Arguelles i Martorell, filla de José-Luis Arguelles Martínez d'Astúries, i de Francisca Martorell Mayol «Cassolina» (26-setembre-1989).

- Margalida-Maria Crespí i Buades, filla de Bartomeu Crespí Capó, de Sa Pobla, i de Catalina Buades Martorell «de ca na Tomeva» (8-octubre-1989).

- Francesca-Victòria Bernat i Socies, filla de Vicenç Bernat Bernat i de Maria-Antònia Socies Campins (29-octubre-1989).

- Llorenç Bernat i Cerdà, fill de Vicenç Bernat Pons «Mena» i d'Antònia-Maria Cerdà Salas «de Cas Jurat» (16-novembre-1989)

- Maria-Eugènia Tortella i Cañellas, filla de Gabriel de la Dolorosa Tortella Reinés «de cas Metge» i de Rosa-Maria Cañellas Pons, de Palma.

- Antoni Torrens i Gili, fill de Joan Torrens Morro «de Míner» i de Magdalena Gili Sancho, de Sineu (27-desembre-1989)

- Josep-Lluç Grau i Vallori, fill de Pere Grau Reinés «Pessol» i de Bàrbara Vallori Marcè, de Palma (8-gener-1990).

- Bartomeu Ferrer i Pons, fill d'Antoni Ferrer Muntaner, d'Inca, i de Catalina Pons Morell «de Fangar» (10-gener-1990).

- Caterina Solivellas i Fornari, filla de Rafel Solivellas Genestar de Moscarí, i de Francisca Fornaris Cañellas, de Sa Pobla (27-gener-1990).

- Joana Reus Escalas, filla de Bernat Reus Mir «de Son Gassó» i de Joana Escalas Vives, de Muro (30-gener-1990).

MATRIMONIS

- Bartomeu Rafel Gual amb Martina grau Pons «Eixut» (15-juliol-1989)

- Gabriel Ramis Alomar, de Llubí, amb Joana Pons Cantallops «d'Ullaró» (16-setembre-1989).

- Karsten Imm, de Berlín, amb Antònia Morro Bennàssar «de Monnàber» (28-octubre-1989)

DEFUNCIONS

- Catalina Tugores Pons «de ca sa Rossa», de 88 anys (17-juny-1989)

- Bartomeu Bennàssar Cuat «Sivelleta», de 87 anys (19-juny-1989)

- Catalina Buades Pons «Picolina», de 81 anys (22-juny-1989)

- Antoni Alomar Pons «Genet», de 31 anys (24-juny-1989)

- Guillem Pericàs Pons «Gaieta», de 86 anys (17-juliol-1989)

- Francisca Arrom Gual «Rossa», de 42 anys (22-juliol-1989)

- Arnau Pons Pons «de Son Bià», de 82 anys (6-agost-1989)

- Sebastià Alcover Bennàssar «Coverner», de 74 anys (7-agost-1989)

- Joan Socies Cànaves, de 78 anys (20-agost-1989)

- Francesca Capellà Mascaró «Marranxa», de 93 anys (25-agost-1989)

- Magdalena Rebassa Crespí, de 63 anys (12-setembre-1989)

- Josep Mulet Femenia «Reto», de 82 anys (18-setembre-1989)

- Joan Oliver Tortella «Ringo», de 69 anys (24-setembre-1989)

- Joan Bestard Oliver «Magraner», de 53 anys (29-setembre-1989)

- Francesca Bonnin Aguiló «Marxanda», de 71 anys (4-octubre-1989)

- Joan Payeras Payeras, de 72 anys (8-octubre-1989)

- Antoni Seguí Palou «Barral», (26-octubre-1989)

- Jaumeta Palou Buades «Pere-coixa», de 96 anys (4-novembre-1989)

- Miquel Cabanelles Rebassa, de 25 anys (3-novembre-1989)

- Antoni Morell Salvà «de s'Hostal» (11-novembre-1989)

- Catalina Capó Pons «Queleta», de 76 anys (16-novembre-1989)

- Pedrona Pou Rigo, de Pòrtol, de 68 anys

- Joan Far Tortella «Polit», (4-desembre-1989)

- Maria Amengual Bisquerra «Company», de 67 anys (5-desembre-1989)

- Antoni Bonnin Aguiló «Marxando», de 87 anys (7-desembre-1989)

- Margalida Mir Alemany «Morell», de 68 anys

- Llorenç Alzamora Bennàssar «Xisquet», de 76 anys (20-desembre-1989)

- Jordi Socies Pericàs «Banyeta», de 83 anys (25-desembre-1989)

- Pere Pons Bennàssar «Tomàs», de 89 anys (6-gener-1990)

